

124 אלף דולר, בעיקר טוב של חברת התמרוקים רבנו, מצפים בימים אלה לכל גבר ואשה בישראל שגילם למעלה מ-17 שנה. כדי לזכות בסכום זה חייבים הם למלא רק אחד ההוראות הבאות:

● להירשם לחידון התנ"ך, שיערך בי שבועות הקרובים באזורם על-ידי שני חידו- ראים של העדת העשור העולמית וקול ישר- ראל, ולזכות במספר הנקודות המכסימאלי.

● להשתתף בחידון ארצי, שיערך באול- פני קול ישראל בין הזוכים מכל האזורים, ולזכות במספר הנקודות המכסימאלי.

● להשתתף בחידון בינלאומי, שיערך בין זוכים מ-23 מדינות שונות, אף הוא באולפני קול ישראל, ולזכות במספר הי- נקודות המכסימאלי.

● לטוס לארצות-הברית ולהשתתף ב- שאלת ה-64 אלף דולר, תוכנית הטלוויזיה הסופולארית ביותר בארצות-הברית, ה- משודרת מחוף לחוף, ולענות על 12 קבוצות שונות של שאלות, כולן בתחום התנ"ך - ללא אף שגיאה אחת.

כשדון קואליציוני? על פתיחת תח- רות זו הודיע השבוע קול ישראל, בשותף עם העדת העשור העולמית. ב-23 ארצות אחרות כבר נערכת תחרות זו במלוא עוצ- מתה, ושלושה זוכים שונים כבר מצפים לנסיעתם ארצה, לחידון הבינלאומי, שיערך ב-19 לאוגוסט בבנייני האומה בירושלים, יסודר ברדיו וטלוויזיה של 34 ארצות שונות. אולם גם לפיתוח של אחת התוכניות היפות ביותר של שנת העשור, אורב הכשולן הקואליציוני.

העדת העשור העולמית, אשר יזמה חידון תנ"ך בינלאומי שיעורר הד במיוחד באר- צות הפרוטסטנטיות, בהן חשיבותו של ספר הספרים אינה פחותה מכל תלמוד תורה בירושלים, התקשרה באותן הארצות אף עם חוגי הכנסיה, חוגים אלה גילו מיד נכונות מליאה לעזרה, ואף היו בין מארגני החי- דונים הארציים במדינותיהם. אולם פלישה זו לתחום התנ"ך לא מצאה חן ודוקא בעיני היהודים החרדים באותן המדינות - וכי ראשם מנהיגי אגודת ישראל באנגליה ואר- צות-הברית, הללו נרעשו במיוחד, לאחר ששמעו בתחרות המשודרת כי אף הברית החדשה כלולה בתחום החידון, הם הכריזו ארצה את התנגדותם.

וכן קרה, כי בזמן שהסיבובים האחרונים של החידון נערכים בארצות חוץ, נערכים עתה בחדרי חדרים של הקואליציה הממשל- תית סיבובים ראשונים של לחץ לביטול החידון, או לצמצומו לתחום הברית הישנה בלבד.

תדרוך

המשדרים המפורסמים מסה עשויים להיות מעניינים. שינויים אפשריים.

קול אחד ואחד (קול ישראל, יום ד' 21.30) - פיטר פריי ויוסף טאראגין מעמידים את המקרופון לרשותם של זוגות מעורבים. האם משפיע המוצא על האושר בנשואין?

ראשון ראשון חביב (קול ישראל, יום ד' 22.30) - מצעד הפזמונים כפי שנבקעו על-ידי מאזיני קול ישראל ודרור בן אבי.

סיפוריה של אופרה (גלי צה"ל, יום ה' 21.15) - אוטו של חרדי, בהשתתפות חברי להקת אופרה ציציליה ברומא קרייני גלי צה"ל.

פזמונים וגיטרה (קול ישראל, יום ו' 18.30) - תוכנית הבידור החדשה של מרים תמיר, נעימות של מצב רוח. המאזין הזהיר לא יפתח את מקלטו ב- תאריכים ובשעות המפורסמים מטה. 19 יטבע בגלי העיטום.

צה"ל והישגיו (קול ישראל, יום ו' 20.15) - לכבוד העשור: מה שהיה ומה שהיה צה"ל, במקרוסון עקום של קול ישראל.

מארץ לארץ (קול ישראל, יום א' 22.15) - סקירות ספרותיות על סופרי חוץ. ההזדמנות היחידה של עורך התוכנית ל- השמיע אף דברי בקורת.

● בה עלול המשתתף לזכות עד 124 אלף דולאר.

בעיטה חופשית

אין

מאת שייע גלזר

אני?

לדחוף את הכדור לפינת השער והכתרתי את סמכי בכתר האליפות, כמו שכותבים העתונאים. אתם לא יודעים מה היה או. שמואל סוחר, שישב במגרש, מספר שבאותו הרגע קפצו שמונה המנג'רים של מכבי באויר, התחבקו והתנשקו. במקום המקלה "אין אליפות" התחילה לשיר המקלה: "יש אליפות!" אחרי זה שיראוי הספיק עוד להציל שני גולים בטוחים, והמשחק נגמר.

שנתתי את הגול בעצמי לא הבנתי שנתתי לא רק את גול הנצחון אלא גם את שער הנעילה של הליגה הלאומית, ואת שער היובל של מכבי - 50 גולים בעונה אחת. ללא שום הפסד. אחרי שלוקחים אליפות, רצים בסכוב מסביב למגרש. רצנו ואפילו אוהדי הפועל, שקודם צעקו בוז, מחאו כפיים וצעקו יחי.

השופט דודקביץ, הוא דודאי, הוא בטח שופט השנה. היה לו הכבוד לשפוט במשחק הזה. הסבחתו לו לפני המשחק שאם ישפוט, אתן לו תמונה שלי. למרות שעשה כמה שגיאות הלכתי להצטלם איתו ביחד. חבל רק שהעונה נגמרה מאוחר ואני לא יכול להכניס את התמונה שלו בספר שלי. בינתיים, כל השחקנים כבר נכנסו למוניות ונסעו, וכל הקהל התחיל להתנפל עלי. אני כבר אליל אצלם. זה דבר נורא. כמעט שאחד הפיל אותי מכל המדרגות. קודם כולם צעקו אלי: "מה מתחת אותו?" מה מתחת אותו? ענית להם: "זה כל הקונץ." אחד ניגש אלי, נישק לי את היד ואמר: "זה דוקא טוב שנתת את הגול לפני הסוף. לא היה להם זמן להתחזר והטלפונים עם כפרסבא כבר לא פעלו."

ניסיתי ללכת, אבל כל פעם היו תופסים אותי ומרימים אותי על הידיים. ואני הולך ומוזע ולא יכול לזוז. זה היה אפילו

מה איתכם? אולי תתנו לי לעבור ברוחב? לאן שאני הולך ניגשים אלי, לוחצים לי את היד: "מזל טוב! מזל טוב!" אפילו כשנולד לי הילד לא קיבלתי כל כך הרבה מזל טוב. כל העיר אומרת לי מזל טוב. ואתם יודעים איך שהרימו אותי על הידיים בירושלים. לא תאמינו. שעה לא יכולתי לרדת. בלי גזמה - חצי שעה הרימו אותי על כפיים, בעצם, אי אפשר להעריך את הזמן בדיוק. וכל זה בגלל שער אחד שנתתי להפועל ירושלים. מה יש? כבר נתתי שערים יותר יפים.

נכון שלקחנו עם השער הזה את האליפות. או מה? כמו שכבר ניבאתי, לא יצא אף אחד לברך אותנו במרדעה שוכינו באליפות. כאילו שזה דבר רגיל. יצא עתון ספורט. ראיתם שם משהו? יצא גם עתון הבוקר - אף מודעת ברכה לא היתה שם.

ביום שבת, בעשר בבוקר, נפגשנו במועדון מכבי לנסוע לירושלים. מה עשינו בדרך? אתם יודעים, מדברים כל הזמן, כן נזכה, לא נזכה. יצאנו במוניות ואחריו יצאו אולי מישה אוטובוסים מלאים אוהדים. בירושלים חיכינו למשחק בסנא- טוריום. שם באו כל שחקני בית"ר ירושלים והאוהדים שלהם לאחל לנו שנצא את הפועל. והבית"רים הם בינתיים רוב בירושלים.

התכוונו במרץ רב למשחק הזה. למה? מפני שלא רצינו לקלל בשבת אחת את מה שהשגנו במשך כל השנה. לא שפחדנו שנפסיד נגד הפועל ירושלים. גם תוצאת תיקו היתה מספיקה לנו לזכות באליפות. אבל המצב השנה הוא כזה, שנגד ההלשות קשה יותר לשחק מאשר נגד החוקות. קחו למשל את הפועל פתח-תקה. הם לא יצאו בירושלים בתוצאה 2:2.

המתיחות לפני המשחק היתה כמו לפני משחק גמר גביע. אי אפשר היה לשחק כמו בניאדם. היה רגע במשחק, שכמו שהרחתנו 1:0 יכולנו גם להפסיד באותה תוצאה. בעצם היתה לנו כמעט כל הזמן שליטה מוחלטת במגרש. רק מה - לא היו גולים. הירושלמים סגרו את עצמם בהגנה צפופה, ועלי לבד עמדו איזה שני סטופרים. לא נתנו לנו לפתח את המשחק. הם שחקו כמו פראים. בכל הכוח. היה שם כושי אחד, שהיה רץ במקום אל הכדור ישר אלי. איך שהייתי רואה אותו רץ הייתי זו הצידה. בזמן האחרון לא פוצעים אותי בכלל ברגלים אלא דוקא בכתפיים. בעצמי אינני יודע איך הם מגיעים כל כך גבוה. אז כדי לשמור לפחות על הראש בשביל סוקי, נזהרתי שלא יורידו לי אותו.

מרות שירושלים עוד רחוקה מלהיות בין קבוצות הצמרת של הליגה הלאומית, היא קבוצה לוחמת וכל הכבוד לאנשיה שהם יודעים איך להלחם. במגרש, כמו שאמרתי, היתה אריה של גמר גביע. כל הזמן יכולתם לשמוע שתי מקהלות: "שייע הבייתה!" ו"אין אליפות!" וכשהתוצאה נשארה 0:0 התחלנו בעצמנו לפחד קצת.

היו לנו איזה ארבע-חמש הזדמנויות בוחנות, ויחס הקרנות יראה את זה. אלא שהמגרש הוא קצת לא ישר ומרמה, וחוף מזה הקהל שצועק כל הזמן "לא תיסע לטוקיו!" בילבל את המוח. לא שאני מתרגש מזה. לחצנו ולחצנו והגולים לא באו. לשוער הירושלמי שיראוי היה יום גדול. יום גדול מאוד.

שלוש דקות לפני הסוף הכנסתי את גול הנצחון. בזמן האחרון הכנסתי אולי עשרה גולים של הרגע האחרון. מעניין שתמיד אני תוקע גולים קשים, וגולים שהולכים על בטוח אני לא מכניס. הגול הזה בדקות האחרונות הוכיל לי משחק של מכבי כסקופיה שביובוסלביה. הנבחרת הפסידה נגדם 3:2. אני שיחקתי או במכבי בתור מגן והתוצאה לפני הסוף היתה 2:1 לטובתם. אז גרתי בית'הלוי אמר לי לעלות. רגע לפני הסוף עליתי ונתתי את שער השיוון. היהודים אמרו לי אז: החזרת את הלב שלנו למקום.

ככה זה היה גם הפעם. היו איזה שבעה איש בתוך ה-16. הכדור הגיע אלי מרפי לוי. עשיתי הטעיית-גוף למגן, ושיראוי השוער יצא לקפוץ לי על הרגליים. בקצה השפיץ הספקתי עוד

האלופים *

יותר מאשר בתורכיה, שגם שם הרימו אותי על הידיים. לא מצאתי את המונית של החברה והכניסו אותי לאיזה אוטו של דל. למרות שאני נהג באגד. ואוהדי הפועל ירושלים הריריו את הראש ואמרו: "גו, השבוע כבר תשמין אותו בעתון." אבל אתם עדים שלא השמצתי. אני בכלל לא מתרגש מזה שלקחנו את האליפות, כי מאז 1946 לא לקחנו אותה רק פעמיים. לא הספקנו עוד לגנוב ולקחו אותו למחנה הנופש של הנבחרת בשפיים. בערב היתה לנו אסיפה ושחקני מכבי ביקשו חופש ליום חמישי, מפני שמוכרחים לעשות איזה נשף לכבוד האליפות. מתאים קם בועז קאופמן מהפועל פתח-תקה ואומר: "גם לנו יש נשף ביום חמישי." זה בטח נשף לכבוד המקום השני, בעצם גם הפועל כפרסבא יכולים לעשות נשף, מפני שהם ירדו מהליגה הלאומית ועכשיו בליגה א' יהיה להם יותר קל לשחק. רק שהם לא יבבלו חופש לכבוד הנשף הזה, מפני שאין להם עוד אף שחקן בנבחרת.

● בדודאי אהרונסקינד, נחמיאס, גלזר, לוי, רבינוביץ, רוניק, ריגל, גלזינגר, מתניה, גולדשטיין.

האחרונה, בהיותו עדיין פצוע, כדי להכשיל את מכבי. שמועות אלה דחפו את הקבוצה דווקא לא לשתף את נחמיאס במשחק. וכך, מכיוון שלא הוכיח את כושרו במישחק זה בפני סוחר, הוצא נחמיאס מהנבחרת. הוצאתו של נחמיאס עוררה סערה בי מרכז מכבי. כמה עסקנים אף איימו להשבית את כל כדורגלני מכבי ולהמרידם. אולם הם נרתעו מצעד זה, מכיון שהיה ברור כי כל מרד כזה יסתיים בכשלונם: סוחר היה מעדיף להרכיב בנבחרת ללא שחקני מכבי מאשר להכניע למרד.

אחרי שנוצר כדור תקרין ששחקן נבחרת הוצא מהסגל והוחזר אליו, במקרהו של יעקב חזורוב, הופעל תקדים זה שנית על כן, כאשר התמודד השבוע בנבחרת הכדורגל עם נבחרת ב', ישותפו במשחק שני שחקנים: יצחק נחמיאס ורחביה רוזני באום מהפועל תל-אביב, אשר יתחרו שניהם על המקום ה-17. תהיה זו הנחמה ל- נחמיאס, שחבריו לקבוצה הכשילו את ניצעתו.

לנסוע, המקשר השמאלי של מכבי תל-אביב, יצחק נחמיאס בן ה-22, לא הוזמן עדיין לסגל הנוסעים. נחמיאס, יליד יחו, שיחק עד כה ארבע פעמים בנבחרת ישראל. הי שנה הוא נמצא בשיא יכולתו, אחרי שהת- גבר על הסנסנות הטבעית לכניסה חזקה ביריב ולהתנגשויות גופניות. אולם המול הרע היה בעוכריו. לפני שלושה שבועות נפצע נחמיאס בידו וברגלו, נמצא במצב שהעמיד בספק את צרופו לנבחרת.

הפצוע לא שוחק. למרות זאת החי ליט מרכיב הנבחרת, אלוף-משנה שמואל סוחר, לצרפו לסגל, לנסותו במבחן אחרון בשבת האחרונה. סוחר, שהיה בטוח כי נחמיאס ישוּבץ בין ייא כדורגלני מכבי שהתמודדו השבת נגד הפועל ירושלים, נסע במיוחד לבירה לבחון את כושרו של נחמיאס. להפתעתו נוכח סוחר כי נחמיאס לא עלה ככל למגרש. שמועות ודוניות, תסרות כל בסיס, טענו כאילו רצה סוחר שנחמיאס ישחק בשבת

ספורט

כדורגל

נחמה לנחמיאס

ביום בו הסתיימו משחקי הליגה הלאומית לכדורגל, על קנוניותיהם ושערוריותיהם, הופנתה התענינות חובבי הכדורגל בארץ אל 17 צעירים שכונסו בבית המרגוע ב- שפיים. בעוד שבוע ימים ימירו 17 הכדורגלנים הנבחרים של ישראל לטוקיו, שם יתמודדו במשך שלושה שבועות על תואר אלופי אסיה בכדורגל. אלה שהיו סבורים, כי לפחות אינטרמצו ספורטאי קצר זה יהיה נקי מכל תככים, עמדו כבר הי שבוע על טעותם.

כי למחנה הנופש בשפיים כונסו רק 16 כדורגלנים. הכדורגלן ה-17 שהיה צרין